

af 8,050,000 Kr., som Finansministeren agter at søge afhændet paa den af mig angivne Maade. Jeg kan ikke nægte, at det er med en ejendommelig Følelse af Ubehag, at man i selve Budgettet ser en Udgiftspost til Erhvervelse af Statsaktiver til et Beløb af 1,800,000 Kr., der derefter kommer igen som en Indtægtspost, altsaa en forventet Indtægtspost, ved Afhændelse af disse samme Statsaktiver for en Pris af 1,350,000 Kr. Der er altsaa et stort Tab paa disse 1,800,000 Kr., og det er et endnu større Tab, der kommer til at hvile paa alle de Obligationer, vi allerede have udstedt, som jeg angav til i alt noget over 2 Mill. Kr.

Man kunde nu spørge, hvorfor Regeringen ikke gaar til Kassebeholdningen og heller ikke er gaaet til den ved de tidligere Aars Underskud. Men saa er Svaret det, at Kassebeholdningen ikke er anlagt paa en saa tilfredsstillende Maade, at dens Midler kunne gøres disponible. Vi erindre ganske vist den afdøde Finansminister Lassens gentagne Udtalelser, naar vi forhandlede om Love, der medførte store finansielle Krav, hvorledes han, om jeg saa maa sige, slog sig paa Lommen og sagde: Vi have jo en stærk Kassebeholdning, vi have 40 Mill. Kr. i den. Ganske vist var Kassebeholdningen opført med 40 Mill. den 31. Marts 1910, men den er det ikke mere. I Supplementsperioden fra 1. April 1910 til 30. Juni 1910 gik den ned til 27½ Mill. Saa fik den ganske vist tilskrevet 35 Mill. ved det midlertidige Statslaan, men deraf skal den dække hele Underskuddet i indeværende Finansaar, som man, efter hvad der er oplyst, anslaaer til 28½ Mill. Derfor er Kassebeholdningens Størrelse ved denne Maanedes Udgang ca. 34 Mill. Det er altsaa det Beløb, som man nu tænker sig, der kunde være til Stede til at dække den Underbalance paa det foreliggende Budget, som jeg har omtalt. Men nu maa man ikke overse, at Kassebeholdningen altid maa have et ikke saa ringe Antal Millioner liggende i departementale og ministerielle Kasser, som en Slags Driftskapital. Det plejer at være en 7—8 Millioner, hvor meget det er for nærværende Tid, kan jeg ikke sige, det kan man ikke se noget Sted, men det er vel saadan noget lignende. Dernæst henlaa der omkring 6 Millioner, og de henligge sikkert

endnu, i danske Statsobligationer. Dem holder man efter min Mening med Rette paa, fordi de bruges til Afbetaling af Statsgælden; det er den billigste og hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa man kan reducere vor Statsgæld, at inddrage dem. Saa have vi 5 Mill. af Statskassen udlaant til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Dem kan man ikke faa, før de forfalde til Betaling, og det er der jo nogen Tid til. Dernæst ere 2½ Mill. af Kassebeholdningen udlaante til Rigshospitalet og ½ Mill. til Assistenthuset og til Samfundet for Vanføre. Man kunde maaske synes, det er en ejendommelig Maade at have Kassebeholdning paa. Det er i alt Fald langt fra det Begreb, man ellers forbinde med Ordet Kassebeholdning, men saaledes er det nu. Endelig var der 7 Mill. Kr. i Kreditforeningsobligationer og lolland-falsterske Jernbaneaktier, i Islands Banks Obligationer og Islands Landsbanks Hypotekobligationer. Denne Post kunde for en Del realiseres, men det vilde sikkert medføre baade Forstyrrelse og Tab, hvis man forsøger at sælge disse Aktiver. Saa er det endelig udtalt i Anmærkningerne til Finansloven, at 5 Mill. tør man til 1. April dette Aar haabe at kunne regne med staa som Indlaan i københavnske Banker til Disposition, og dem vil der sikkert ogsaa blive god Brug for.

Naar jeg vender mig fra *Kassebeholdningen*, som jeg antager ærede Medlemmer herefter ville give mig Ret i, at Finansministeren ikke har kunnet anvende ved denne Lejlighed, og gaar over til Statens *Reservefond*, har det sikkert ligget den højtærede Minister fjernt at tænke paa at røre ved den. Men jeg vil dog bringe den paa Tale, fordi det er et vigtigt Spørgsmaal i og for sig, og fordi denne Reservefond heller ikke kan staa for Kritik. Dens opførte Beholdning viste den 2. Juli 1910 omkring ved 17,900,000 Kr. Det er i og for sig kun lidt, og det er ikke uden Interesse, at det er ca. 100 Millioner mindre, end Reservefonden udviste endog ganske faa Aar efter vor sidste ulykkelige Krig, da var den mindst 6 Gange saa stor som nu. Det er Reservefonden, der betragtes som Statens sidste Tilflugt, naar alle Sunde ellers, om jeg saa maa ud-